

Rolf Höneisen

A teremtés kínai nyelven

*Férfi, nő, kert,
kisértés, bűnbeesés,
halál – az ősi kínai
képirás emlékeztet
az emberiség
kezdeteire*



A buddhizmus, a taoizmus és a konfucionizmus elterjedését megelőző időkre visszatekintve Kínában egy másik vallásos környezet nyomaira bukkanunk. Az ősi kínaiak egyistenhitűek voltak. Egy Istennek szolgáltak, aki Shang Ti, a mennyei Császár volt. Az írásbeli kommunikáció megvalósítására a szóképek rendszerét fejlesztették ki. A piktogramok alkalmasak voltak tárgyak leírására, de absztrakt fogalmak kifejezésére már nem.

Az absztrakt fogalmak kifejezésére a grafikus jelképeket rövid, képes történetekké – ideogramok – szerkesztették. Hogy az ideogramok érthetők legyenek, közismert tényekre kellett azokat felépíteni. Az emberiség kezdetéről szóló szájhagyomány valószínűleg ilyen mindenütt elterjedt ismeret volt.

Ilyen megfontolások alapján kezdett egy kínai prédikátor, C. H. Kang, és egy amerikai patológus, Ethel R. Nelson, kutatásokat és összehasonlításokat végezni.

Amit találtak, az olyan bámulatos, hogy az emberben felvetődik a kérdés, vajon felfedezéseik miért nem keltettek már régen feltűnést az egész világon. Kang és Nelson kimutatták, hogy a kínai írásjelek részleteket tartalmaznak az emberiség őstörténetéből.

Ethel Nelson: „Jó okunk van feltételezni, hogy a kínai írás az őstörténet bizonyítékait hordozza magában, és ez az őstörténet a bemutatott részletek alapján a héber Biblia beszámolójára emlékeztet.” Időközben Kang és Nelson könyve németül is megjelent (Erinnerungen an die Genesis. Die Chinesen und die biblische Urgeschichte, C. H. Kang – Ethel R. Nelson, Hinssler, 1998.).

A kínai írásjelek az évezredek során szinte változatlanok maradtak. Lehetséges volna, hogy a régi kínaiak ismerték a Teremtéstörténetet, még mielőtt Mózes leírta volna? Vajon a Föld és az emberiség eredetéről szóló információkat a speciális írásjelek évszázadokig megőrizték? Vajon az élet mégsem a véletlen műve, hanem a Mózes első könyvében leírt intelligens tervezés eredménye? – kérdezheti a kételkedő.

Kang és Nelson meg vannak győződve arról, hogy a kínai írásjelek a monoteista korszakban alakultak ki, jóval azelőtt, hogy a politeista és ateista vallásos elképzelések a társadalomban teret nyertek volna. A szép kalligráfiajú írásokat az új szellemi áramlatok érintetlenül hagyták. Ezért hordozzák még ma is az eredeti hittételeket magukban.

„Az a beszámoló, melyet sok írásjel tartalmaz, olyan nagymértékű hasonlóságot mutat Mózes első könyvével, hogy éppenséggel logikusnak tűnik azt hinni, hogy mindkét civilizáció ugyanazon történelmi ismeretek birtokában volt.” (35. old.)

A kínai írás eredetéről szóló első tanulmányokat feltehetően Hsu Shen végezte (Kr. e. 86). Az ő idejében a taoista

魔 Kísértő

厶 儿 田 丩 鬼 林 广 魔

Titkos + férfi + kert + (élő) = Sátán + fák + fedél = KÍSÉRTŐ

A „kísértő” szó grafikusan bemutatja Évának a sátánnal történt találkozását az Éden kertben.

田 Kert, mező vagy földtulajdon = Éden kert

儿 Férfi, fiú = a sátán emberi oldala (aspektusa), aki úgy beszélt Évához, mint ember, még ha kígyó képében is.

厶 Titkos, magán (privát) = a titkos közeledést Évához kifejező kép.

丩 „p'ieh” = élő, eleven. Ez alakítja ki az előző három elemből a sátán 魔 szót.

A sátán 魔 gyök a 广 (= tető) és a 林 (=fák) jelek alá kerül. A sátán 魔 a kert közepén a tiltott fa rejtekében várta Évát. Mellette volt az Élet Fája – ezért a két fa 林 jel. A Sátán fedezékben 广 volt a fán, meg a kígyó bőrében. Így hát hat feltűnő írásjel egyesül a sátán szóban. Véletlen ez, mint ahogyan a szkeptikusok mondják?

gondolkodás már régen elterjedt. Bizonyos jelek értelmezésében ez a gondolkodás irányította őt. Az ő írása, „Shu Wen”, még ma is a kínai írás elemzésének alapműve. Mindemellett a kutatók könnyen megfélekednek arról, hogy az első piktogramokat 2000 évvel korábban rajzolták monoteista környezetben, amikor még a régi hagyományok elevenen éltek az emlékezetben.

Ez volt Kang és Nelson kiindulópontja. Ők a Mózes első könyvében leírt őstörténet alapján értelmezik az írásjeleket. Ez a kiindulási pont történelmileg kézenfekvőbb: ha a kínai írás Kr. e. 2500 körül alakult ki, akkor ez röviddel azután történt, hogy a korai „kínaiak” az ősi Babilon közeléből a Távol-Keletre vándoroltak. Ez megfelel a toronyépítés utáni szétszórásnak, és a Gen 11-ben található adatokból kiszámolható (kb. Kr. e. 2218).

Kang és Nelson értelmezései a bibliaolvasók számára könnyen követhetők. Ez azonban nem azt jelenti, hogy minden szakember egyetért velük. A kritika főképp két pontot céloz meg:

- A bibliai teremtéstörténetet sok tudós nem ismeri el hitelesnek, így aztán a Biblia szövegét eleve nem fogadják el egy hipotézis támpontjaként.
- Az írásjelek kutatói nem egyeznek meg abban, hogy mely jelkombinációk ideografikusak, vagyis piktogramokra (fogalmakat kifejező jelekre) épülnek, és melyek fonetikusak, és így nem bonthatók le grafikus jelekké.

A második pontról az írásértelmezők életük végéig vitatkozni fognak. Kang és Nelson kutatásaik során tudatosan egyszerű piktogramokat használnak, vagy olyan ideográfokat, melyeknél kicsi a valószínűsége annak, hogy véletlenszerű vonáskombinációk értelmes szavakat eredményeznek. „Az a valószínűség, hogy véletlenszerűen egy értelmes ideogram áll össze, mely még Mózes első könyvével is összhangba hozható, összemérhető a nyomdában történt példázatbeli robbanással, melynek során a betűk értelmes szavak megfelelő sorrendjét adták ki.” (44. old.)

A kínai vonásszimbólumok mögött ténylegesen és megdöbbentő módon az őstörténet részletei bontakoznak ki. Úgy tűnik, mintha az ősi kínai írás az emberiség három nagy lázadását összefoglalná: az első emberpár engedetlenségét az Édenkertben, az özönvíz előtti elégedetlenséget és hitetlenséget, valamint a bábéli toronyépítés hatalomvágyát. A két szerző mesternyomozói érzéssel felfedezői útra indult. Több hónapos nyomozás után meggyőződtek arról, hogy a kínaiak ősei tudtak Noé bárkájáról, és hogy a Bibliában leírt őstörténet további részletei is ismeretesek voltak számukra. Az írásjelek jelentését érintő elemzéseik helyenként pedig egészen megdöbbentőek.

Lehetséges-e azonban mindez? Valóban szándékos volt a kínai írásjelek felépítése mintegy 4500 évvel ezelőtt?

Másik kérdés: Történhetett mindez véletlenül?

靈

Isten Szelleme

Elképesztő hasonlóság a héber Biblia szövege és a kínai kalligráfia között!

一 冫 非 雨 口 口 口

巫 靈

menny + befedni + víz = eső + három személy + csodatevő = szellem

„A föld még kietlen és puszta volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött.” Gen 1:2

靈

Szellem – A jel három kisebb részből áll 雨 + 口 口 口 és 巫

1. rész: szellem 雨 A felül levő vízszintes vonal a mennyet jelképezi, és jelzi, hogy a Szellem honnan jött.

冫 A második vízszintes vonal jelentése: „befedni”.

非

A maradék rész „víz”-et jelent. (Ezt a gyököt általában úgy írják, hogy 水 vagy 氵 régi formája pedig: 𠂔)

雨

Egy pontos leképezése a Gen 1:2-nek („Isten Lelke lebegett a vizek fölött...”, leírja, hogy Isten Lelke hogyan jött először a földre.) A 雨 gyök összességében, mely a 雨 része, „eső”-t jelent.

2. Rész: szellem 口 口 口 száj, itt három száj. A három gyök arra utal, hogy három személy beszél a Szellemből. Ez hasonlít az UT szentháromságtanára. Jézus az eljövendő Szentlélek feladatát tekintve így szólt: „Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam.” (Jn 15:26) Isten Lelke az Atya és a Fiú követe. Az ő szájuk és a saját magáé is, így lesz három.

Egy másik összefüggésben 品 a három száj jelentése: „vezetni”, vagy „cselekvés”.

3. Rész: szellem 巫 a következőkből áll: 人 工 人. Ezek jelentése: „ember, munka, ember”. A „munka” szóban egy harmadik „ember” található. Az eredeti összeállításban a felső vízszintes vonás a „menny”, az alsó a „föld” jelentést hordozta. Az azokat összekötő függőleges vonal egy személyt jelentett, aki „munkálkodik”. Három személy van, akik az ég alatt és a földön együtt dolgoznak 人 工 人. Ez újból a három személyiség elképzelésére utal, akik a föld teremtésénél együtt munkálkodtak. Három „ember”-nek 人 工 人 három „száj”-a van. 口 口 口.

A teljes írásjel 巫 jelentése azonban „csodatevő”. Micsoda találó megjelölése a Szentléleknek és a teremtés hetében elvégzett munkájának! „Hit által értjük meg, hogy a világot Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható.” (Zsid 11:3)

A „szellem” írásjel 靈 kimutatja Isten Lelkének a teremtésben végzett munkáját: a teremtéskor „lebegett a vizek fölött”, a későbbiekben pedig képviselte Istent a földön.

船

Csónak

舟 八 口 埽 船

edény + nyolc + száj + ember = csónak

„Bement tehát Nőé fiaival, feleségével és fiaival feleségeivel a bárkába az özönvíz elől.” (Gen 7:7) A „csónak” szó emlékeztet a bárka, a Nőé és családja által épített ládaszerű hajó történetére. A bárkának – annak ellenére, hogy Nőé sok éven át óvta, intette a kortársait – csak nyolc utasa volt.

Némelyek azt állítják, hogy a 船 modern írásjel, és nem idősebb 2000 évnél, mert nem található meg „Shuo Wen” jegyzékében. Ez azonban semmiképpen nem jelenti azt, hogy nem lenne régi. Éppen a bibliai őstörténettel összevetve bizonyult ez a jel ideografikusnak, egyébként miért használta volna a feltaláló a „nyolc” és a „személy” jeleket?

造

Teremteni

土 口 丩 告 之 造

por + száj + élő = beszélni + menni = teremteni

„Azután megformálta az Úristen az embert a föld porából, és élet leheletét lehelté orrába. Így lett az ember élőlényé.” (Gen 2:7)

A „teremteni, elkezdni” írásjel Ádámra utal. Isten testet alkot a föld porából 土 és szájával 口 élet / leheletét leheli orrába. Így lesz Ádám élőlényé. Felnőttként teremtettet, és így azonnal képes volt beszélni 告 és járni 之.